

Tisková zpráva

Skupina odborníků doporučila městu zřídit pro sociálně slabé vlastní ubytovnu

Otázka bydlení sociálně slabých obyvatel byla dalším tématem, jímž se zabývala pracovní skupina pro problematiku sociálního vyloučení. Skupina odborníků vznikla z popudu statutárního města Liberec v roce 2012 s jednoduchým zadáním. Má zmapovat příčiny sociálního vyloučení obyvatel města, kteří žijí na okraji společnosti.

První svou analýzu předložila vedení statutárního města Liberec pracovní skupina už v roce 2012. Z ní vyplynulo, že jedním z nejpálčivějších problémů, které sužují tuto skupinu obyvatel Liberce, je právě otázka bydlení.

„Snažili jsme se analyzovat problematiku ubytoven z několika možných úhlů, aby vznikl co možná nejplastičtější obraz,“ vysvětlil vedoucí pracovní skupiny, městský radní David Václavík. *„Většina ubytoven na území statutárního města Liberce ztratila svoji tradiční funkci, kterou bylo poskytování krátkodobého ubytování, určené k přechodnému řešení problematiky bydlení, případně poskytování ubytování v souvislosti s fenoménem sezónních prací. Velká část těch, kteří služeb ubytoven využívají, je totiž využívají pro dlouhodobé bydlení,“* zdůraznil.

Jak připomněl David Václavík, využívání ubytoven k dlouhodobému bydlení vede u jejich klientů nejen k naprosté degradaci pojetí domova a k posílení pocitu sociální vykořeněnosti. Vede především i k dalšímu prohlubování sociálního vyloučení. To se často projevuje právě tím, že existenční a existenciální provizorium se stává součástí každodenní reality.

Obyvatelé ubytoven často nemohou mít kromě malého množství předmětů osobní potřeby na ubytovně žádné další své věci, jako je například nábytek či jiné vybavení. To vede nejen k tomu, že si nemohou k místu svého pobytu vytvořit nějaký vztah (nic není jejich). Rovněž se takto prohlubuje i jejich žití „v provizoriu“. Výrazně se tím také komplikuje jejich možnost vrátit se do normálního života, neboť najít nové, normální bydlení, a vybavit jej nejnужnějším zařízením bývá nad jejich ekonomické možnosti.

„Mezi další problémy, které s sebou nese život na ubytovnách, patří neúměrně vysoká kumulace osob postižených zdravotními, hygienickými i sociálně-patologickými riziky. Ta vede k jejich ghettoizaci, a tím i úpadku normálních sociálních vazeb. Klienti ubytoven se nakonec stýkají výlučně jen s podobně postiženými ostatními obyvateli těchto zařízení. Nejsou schopni budovat vazby s lidmi, žijícími mimo ubytovny, což vytváří další bariéru v jejich případném začlenění do společnosti,“ podotkl David Václavík.

Mezi další problémy, které přináší život na ubytovnách, je abnormální regulace. V některých ubytovacích zařízeních dosahuje podoby, která již omezuje základní lidskou důstojnost. Především však znesnadňuje následnou resocializaci lidí (zejména pak dětí) do budoucna. Jde například o omezení volného pohybu dětí ve společných prostorách či někde dokonce zákaz vzájemných návštěv.

Z hlediska drobné kriminality přinesla analýza pracovní skupiny zajímavé zjištění. Na žádné ze zkoumaných ubytoven nedochází k vyšší koncentraci trestné činnosti či protiprávního jednání. Žádná z ubytoven není vyloženě problémová a z pohledu městské policie nevyžaduje nějakou zvláštní pozornost. Klasickým případem je ubytovna Riegrova. Statisticky zde bylo zaznamenáno jen několik výjezdů policie ročně, ale přitom se obyvatelé této lokality bezpečně necítí.

Pracovní skupina analyzovala situaci celkem ve 22 ubytovnách v Liberci a Stráži nad Nisou. V závěru své zprávy navrhla vedení města zřízení městské ubytovny jako prvního stupně chystaného systému dostupného bydlení. Tato ubytovna by měla poskytovat zejména zázemí pro rodiny s dětmi a také samotné ženy. Měla by mít kapacitu pro 20 rodin s dětmi a 10 lůžek pro ženy.

Cílem zřízení městské ubytovny by nebylo jen vytvoření alternativy ke komerčně zřizovaným ubytovnám, jež mnohdy nevedou k řešení problémů lidí, kteří jsou nuceni v tíživé životní situaci využít jejich služeb. Městská ubytovna by také vytvořila zázemí pro nejvíce zranitelné skupiny (rodiny s dětmi a ženy samoživitelky).

Pracovní skupina pracuje ve složení: člen rady města David Václavík, ředitel MP Liberec Ladislav Krajčík, zastupitelka Kateřina Absolonová, odborná pracovnice společnosti Sociofactor Barbora Šolková, současný ředitel liberecké pobočky organizace Člověk v tísni Lukáš Průcha a ředitel obecně prospěšné společnosti Návrat Robert Prade.

S tímto bodem číslo 43 (Zpráva k problematice sociálně vyloučených lokalit: problematika ubytoven) se na svém zasedání 21. ledna 2014 seznámili liberečtí radní a vzali jej na vědomí.